

Preplata	Godišnja . . . Din 72— Polugodišnja . . . Din 36— Trimestrijska . . . Din 18—	Uredništvo i uprava: Kundurđiluk ulica broj 2	izlazi svakog petka
God. I.	Preplata za inostranstvo Godišnje Din 120—	29. novembra 1935. Sarajevo	Br. 9.

Džemaludin Čaušević:

Kur'an i ramazan

r'an na pamet služili su drugim kao učitelji i vodiči. Osim toga Kur'an se je učio i u namazu pa je radi toga morao svaki musliman da nešto nauči iz Kur'ana. Tako je što Kur'an još za života Božijeg odabranika i pisano i usmeno bio sačuvan. Tako je nastalo da u Islamskom svijetu vazda postoji po nekoliko stotina hiljada ljudi, koji na pamet znaju Kur'an i svaki dan ga uče. Zato i jest Kur'an knjiga, koja se najviše čita i uči. Abdullah sin Amrov, a unuk Asov kaže da je pitao Božijeg poslanika Muhammeda: »Za koliko dana trebam pročitati cijeli Kur'an?« Kada mu je Pejgamber kazao u mjesecu jednom, Abdullah sin Amrov je rekao: »Ja mogu brže i bolje od toga. Onda mu je Pejgamber rekao: »Pa pročitaj sav Kur'an svako dvadeset dana«. Na ponovno traženje Abdullah mu je rekao: »Kako mogu to učiniti?« On mu je rekao: »Kako možeš pročitati sav Kur'an u petnaest ili deset dana, a manje nije dozvolio. Iz ovoga se vidi koliko su pažnju posvećivali prvi muslimani pamaćenju Kur'ana i njegovu učenju.

Ovo i jest velika odlika Kur'ana što kod Terrata i Indija nema. Ovo nam jasno dokazuje da je Božiji odabranik Muhammed poslat da očisti po Bogu postavljeni Pravac, Božiju vjeru, od svega onoga što su joj ljudi dodavali.

Ušedi drugo poglavlje Kur'ana, a naročito pročitavši ajete 21, 22, 23 i 24, koji glase u prevodu: »O ljudi, pokoravajte se svome Gospodaru, koji je stvorio i u one prije vas, pa da se očuvate i spasite.« »Pokoravajte se« namu, koji je učinio za vas zemlju kao postelju, (duks), a nebo kao visoki krov i koji vam spušta vodu iz visina, pomoću koje vam mnogo-vrsne plodove proizvoda za vašu hranu, pa nenoste Mu dodavati i zamisliti nikakvog društva, kad vi znate da Njemu silnog nema.« »Ako se vi nlažite u sumnji u pogledu onoga, što smo mi u razmacima stavljali na srce i jezik našim slugi Muhammedu (naime o Kur'anu) pa donesite makar jedno slično poglavlje Njegovim poglavljima, i pozovite u pomoć sve one, koje oim Bogu oblažavate i dokazite istinitost vaše tvrdnje (naime da je Kur'an po Muhammedu sastavljena knjiga), ako ne uopće istinu govorite.« »Ako ovo ne učinite, a sigurno učinili nećete, onda boje vas vrate, ija su gorivo ljudi i kamene, a koja je pripravnica za vernjke«. Stekao sam uvjerenje da Bog upozoravajući cijelo ljudstvo na svoju neizmjeru moć, poziva sve ljude da samo Njemu služe i da ne počinju robovati svojoj izmisljenoj i lažnoj robu i klanjaju se gorivo ljudi, pa da tako steknu sreću i blaženstvo u obožavanju. Nadalje uvjerio sam se da je Kur'an zbilja Božijih objava i da Njemu slično ljudski um sastaviti ne može. Bog eto poziva sve one koji misle da je Kur'an ljudsko djelo i koji kažu da je Kur'an po Muhammedu — koji nije znao ni čitati ni pisati — sastavljeno djelo, poziva Allah sve takove ljude da makar jedno slično poglavlje kur'anskim poglavljima sastave.

Ovaj javni poziv kroz hiljadu i tri stotade i pedeset i četiri godine, pročitali su i prijatelji i neprijatelji Kur'ana, svi filozofi i velučini ljudi pa, Boga mi, ne pojavi se ni jedan sa dokazom u ruci. Za one ljude koji su slijepi a imaju oči, gluhi a imaju uši i one, koji ne pristaju na istinu, a imaju srce i ono Božansko svjetlo i um i razum, Bog je odredio vječno poniženje, koje se prikazuje u obliku vatre, koja priž sve one, koji ne vjeruju u Božije objave. Teško i pretesko je stanje onih koji lažu protiv Božijih objava, vjeli Allah!

Iz trećega ajeta četrdeset četvrtog poglavlja razumimo, da su Božije objave počele su jednoj blagoslovenoj noći, dok iz devedeset sedmog poglavlja doznajemo da je objavljivanje Kur'ana počelo u jednu vrijednu noć, u kojoj sa Božijom dozvolom sazlaze meleki i Duš, i u kojoj mir i spas vlada sve do zore. Ovo 44 i 97 poglavlje objavljeno je u Mekki i iz gornjih ajeta razumimo da je Resullullah počeo dokazati Božiju objavu su jednoj blagoslovenoj i vrijednoj noći. Iz stotinu osamdesetog ajeta u drugom poglavlju koje je objavljeno u Medini razumijevamo, da je Kur'an počeo dolaziti u mjesecu ramazana. Prema tome ona blagoslovena i vrijedna noć trebala je su sadržavati mjesec ramazana.

Nako se prema nekim znakovima u smetral-kadru utvrdilo da je to noć jedna od zadnjih deset noći ramazana i da ona traje 27 noć toga mjeseca, i koji i mi slavimo kao vrlo vrijednu noć — teletal-kadr. Pobožni perzijski pjesnik veli: »Her šeh sebi kadrest eger tu kadr dani — svaka je noć vrijedna ako je ti čijenji i sa dobrim djelima vrijednost povećaje, što je tačno. U drugom poglavlju 183, 184, 185 ajeti sadrže priču o postu u ramzanu i o Kur'anu, pa ovo u prijevodu donosim »O vi, koji vjerujete propisuje se vama (stavljaju se u dužnost vama) post, kao što je propisat bio i na one prije vas, da se vi postom očuvate od grijeha.« »(Ovaj post je u brojanju danima dvadeset devet ili trideset dana) pa ko od vas bude bolestan ili na drugom putovanju (i bude zbog toga mrsio) napoštite onako dana koliko je mrsio, dok na one koji zbog starosti ždaju moguću da poste, propisuje se da nahrane po jednom sličnomu za svaki dan, koji budu mrsili, kopod svojojtoljnoj bude činio i više dobro ta je dobro u njegovu korist (a u svakom slučaju) da pospite bolje za vas ako vi to znate.« — Oni brojeći dani su mjesec ramazan u kome je post postavljen, koji je postavljen cijelom čovječanstvu putokaz i koji nam jasnim dokazima opisuje pravi put, te koji rastavlja istinu od neistine, pa tko od vas sazna da je nastupio mjesec ramazan neka ga postiti, ko bude bolestan ili na putu (ba hude mrsio) neka postiti onoliko dana, koliko je mrsio (kada odzdravi ili kad se povrati sa puta). Bog hoće ono što je za vas lakše, a neće ono, što je za vas teže, da vi postite dan za dan broj dana u potpunosti i da Boga slavite i uveličavate zahvaljujući Njemu što vas je doveo pravim putem.

Iz ovoga zadnjeg ajeta razumimo ponovo jasno kako je post počeo dokazati Božijem poslaniku Muhammedu baš u ramzanu, i to prije hiljadu i tri stotine i sedeset i devet godina. Svi prvi muslimani koji su vazda bili uz Božijeg poslanika Muhammeda složni su u tome da je prvih pet ajeta 96-

tog poglavlja najprije objavljena. To pet ajeta u prijevodu glasi: »Čitaj, pomoću imena tvoga Gospodara koji sve stvara.« »On je čovjeka stvorio od usisane krvi.« — »Čitaj, tvoj je gospodar najdardržljiviji.« — »On je onaj, koji nauči čovjeka da piše sa perom.« — »Koji nauči čovjeka i ono što nije znao.« — Kako se vidi, ovakva ajeti su jasno upozoravala na veliku Božiju moć i na važnost pera i kalem. Jer pero i kalem je najlakše pomagalo za čitanje i poučavanje nauke. Božijoj vjeri, i za buđenje i držanje ljudi na čitavom svijetu, i za pisanje i pisanje su zapovijedi cijelom čovječanstvu. Zato su prvi muslimani vrlo mnogo i snažno gađali nauku i štitići avre znanosti. Pošto je Kur'an počeo dolaziti u ramzan, te pošto je On zbirka Božijih objava i kao takav sadržava u sebi najjasniju pouku o Božijoj vjeri, to se Kur'an vrlo mnogo uči i čita. U svim pokrajinama gdje ima muslimana to se čini. Naročito je uobičajeno da se uz ramzan mnogo više uči i sluša Kur'an što se više vjeli i sluša sve više privlači duž čovjeka. U Kur'anu su riječi i rečenice tako skladno poredane, da najveći utjecaji koji u tancine poznaaju arapski jezik, priznaju da tako nešto ne može ljudski um stvoriti. Kur'an nije ni u obliku pjesme, niti u obliku prostoga govora. On ima svoj naročiti stil, koji nadmašuje sve vrste ljudskih govora. Kur'an opisujući Boga i Njegovu stvaralačku moć ima tako uzvišenu stilsku smagu s kojom osvaja i srce i dušu, ualijed čega čovjek mora da prizna da ovakav opis može dati samo Onaj, koji sam sebe opisuje, jer onako Njega ne može ljudski um opisati. Kur'an opisujući Božije odabranike i njihovu borbu u postavljanju Božije vjere, pruža jasnu pouku cijelom čovječanstvu. Kur'an opisujući poslanika čovjeka, ne kaže nam kad je to bilo. On ističe samo ono iz čega možemo crpiti pouku, a upućuje pametne i učene ljude da istražuju i pronalaze sve što je korisno za ljudski rod. Zato nije nikakvo čudo, što je znameniti utjecaj i veliki mutesavif (mistik), veliki šejh Muhamed ibi Arabi, koji je živio u petom i šestom stoljeću po hidžri, izmedu ostalih svojih otkrića napisao i rekao: »Kada sam prvi put polazio u Mekku, porodi se u meni želja da razgovoram i sa hazreti Adem-ovom dušom, kao što sam razgovarao i sa hazreti Idrisom. A baš, u ovo je vrijeme, kad sam obilazio Čaba, jedan čovjek stavi mi ruku na moja prsa i rekao: »Kada si došao u Mekku, porodi se u meni želja da razgovoram i sa hazreti Adem-ovom dušom.« To ti možda čelid onoga zadnjega Adema, a taj je skoro bio, prvi četrdeset hiljada godina, reče i ode.

Kur'an opisujući stvaranje Adema i njihovu grešku koju su počinili, opominje ljude da se ne opuste i njihovo klanje i način kako je milostivo Bog kom pokajniku u svu milost primio i otašao sa Svojim blagodatima, davši im prve upute o Božijoj vjeri i učinivši ih rodoljublja ljudskog roda, koji je krma Njegova stvaranja. Ovaj opisu dočelje i opominje i šejtana (anđela i satana) tako jasno, da čovjek dolazi do spoznaje da su meleki anđeli koji vodi ljude dobru, a šejtani smaga koja vodi ljude do zla. Priznajući ovu pouku Svojom poziva sve ljude da samo Ter-

DEŽURNE APOTEKE.
U nedjelju imaju dežurstvo slijedeće apoteke: Vrnaić u Kr. Petra u Stodarić u Prost. Petra ulici

Što vrijde treba izraditi Pravila Saveza, koja će prihvatiti delegati postojećih Udruženja i ove pripremiti za redovnu funkciju Saveza. Inicijativna dužna bude na to, najprije bio namijenjen i narednik Imam, koji se na svoje sjedište u Sarajevu. Na njegov poziv će se, vjerujem javiti i odavrat postojećih Udruženja.

To bi bilo najlakši i najbrži način, u današnjim okolnostima, pa da se izmijši organizacije i nastane ove sadašnje neretvornosti, praznine i previranja u pojedinim mjestima i u pojedinim zvanjima!

Svi možemo nešto, pojedinačno malo, a ovako ništa ne možemo postići.

O. dža.

Halifa Hazreti Ebu-Bekir

(Nastavak)

Jemen i Eved-el-Ansi.

Poslo je stanovništvo Jemena primilo Islam, Božji Poslanik im postavio za namjesnika Bazana, koji je započeo namijeniti narednik Imam u Jemenu. Ova je ostao namjesnikom Jemena sve do svoje smrti. Iza njega Božji Poslanik postavio namjesnikom San'e njegova sina, a u ostalim krajevima Jemena postavio druge namjesnike. Jemen bude podijeljen u deset upravnih područja. Božji Poslanik postavio Muaz-bin-Dibela, kao učitelja, koji je u to misli putovao ovim upravnim područjima Jemena.

Prije nego je Božji Poslanik prešao u vječnost, digne se u plemenu Anas, jednom od plemena koja su pripadala kalifatskim plemenima, neki čovjek kome bijaše ime Eved i počeo se izdavati za poslanika. Jedan dio jemenških Arapa počeo ga sljediti i on ih povede u Nedžar za to osvoji. S njim je bilo velike mnoštvo naroda. Zatim pođe na San'u i stupi u borbu sa njenim namjesnikom te osvoji San'a i popal je i poruči. O ovom bude obaviješten Božji Poslanik i jemen se tada bijaše podijelio u dva dijela. Jedan dio je vjerno sljedio Islam, a drugi dio je bio privratio Islam, ali se kasnije odmetnuo. Božji Poslanik uputi pismo Vebir-bin-Bazanu i njegovim sinovima narednik i im da ustanu u obranu svoje vjere i da stupe u borbu sa Evedom i onemoguće ga u njegovom razornom ratu. Eved bude poražen i u borbi ubijen. Poslije njegova ubistva se svijet želio saglasiti se namjesnikom Jemena postaviti Muaz-bin-Dibela i povjeriti mu upravu nad Jemenom. O tome napisu pismo Božji Poslanik i obavijeste ga o svojim zaključcima. Izašli iz Jemena su stigli u Medinu ono jutro kad se Božji Poslanik preselio

u vječnost. Pošto su stanovnici Jemena saznali za smrt Božjeg Poslanika ponovno se odmetnu. Muhadžir-bin-Umejjeh bude poslan protiv ovih odmetnika, povratio San'u i zarobi vođe odmetnika: Kajs-bin-Abi Jeguru i Amr-bin-Ma'dikeriba. Končno Jemen bude umiren. Muhadžirovu vojsci su u ovoj borbi naročito pomogli starješina plemena Kinde, Er'as-bin-Kajs i Ikrime sa svojom vojskom ekspedicijom.

Ebu-Bekir je sa naročitom odlučnošću postupio u ovom admetničkom pokretu. Tu se pokazala njegova velika državnička mudrost i sposobnost. Da bi ovaj pokret suzio, nije preao ni pred kakovim žrtvama. Bio je neumoljiv i ništa ga nije moglo smesti da ugubi ovaj opasni pokret, koji je vrijetio da Arabe ponovno baci u vrtlog plemenskih razdora i svađanja. Nastojao je da taj pokret u zametku uguši dok su još bile svježe uspomene na rad i djelovanje Božjeg Poslanika, koje su se bile tako duboko usjekle u duše arapskog naroda. U ovom slučaju Ebu-Bekir je pokazao nevjerovatnu odlučnost i naročitu sposobnost u formiranju vojnih ekspedicija, koje je otpremao protiv odmetnika. Njegova vojna izvještajna služba je bila savršeno organizovana i stalni dodaci sa pojedinim vojnim zapovjednicima je omogućio da se brzo odazovu na poziv. Oni veliki uspjesi postignuti u jednom nevjerovatno kratkom vremenu govore o jednoj veličkoj i energičnoj volji i sposobnosti halife Ebu-Bekira, koji je u najkritičnijim časovima po Islam znao sačuvati prisebnost, odlučnost i nepokoleblivost. U ovom slučaju Ebu-Bekir je pokazao naročito značajno držanje i sve se pokazovalo njegovu željeznost volji. Tražio je od svakoga da svoju dužnost savjesno ispunjava i da se pokorava odredbama predostavljenih organa. Ovu njegovu odlučnost nam vrlo dobro prikazuje ovaj događaj. Ebu-Bekir, jedan od najvažnijih ashaba, koji je imao odlučan utjecaj u Halidovu vojsci i bio njegov glavni savjetnik, napustio je svoju dužnost pošto je Halid bio Malik-bin-Nuvegretu i vječnost njegovu odluku. Ono što je u ovom slučaju Ebu-Bekira, Ebu-Bekir se ratu toga žestoko raardi i ukori Ebu-Kadeta. Nije pokazao nikakve blagodati pa da ga ostavi, nego mu svoje naredi da se povрати Halidu i završi mu da makar iz kakvog razloga napušta svoju akzu bez dovolne svog predostavljenog savjetništva. Ono što nam govori da njegov visoki položaj koji je zauzimao među muslimanima, niti njegovo dugogodišnje drugovanje za

Božji Poslanikom. I hazreti Omer je tražio da se Halid kazi za ovaj svoj postupak, ali to Ebu-Bekir nije htio učiniti, jer se sa opravdanjem boja da bi radi toga mogla nastupiti blagoslova i malaksatstva u vojsci, da bi se mogla narušiti disciplina, pa ga je radi toga ispricao i ako je naglasio da se sa svojim postupkom odriješio o svoju dužnost. Dakle u ovim momentima je Ebu Bekir nastojao da sačuva disciplinu među svojim činiocima, dopuštajući nikome da samostalno postupi, nego je tražio od svakoga da se pokorava predostavljenim organima.

(Nastavak će se.)

MUSLIMANI U FINSKOJ.

»Kairski« El Pethi donos jedan kraći članak u kome ističe da je neki Abdul Maksud efendija putujući sa sjevernoj Rusije u Finsku, u Helsinkfors glavni grad Finske gdje je došao u dodir sa muslimanima u Helsinkfors koji čitajući članak. U Finskoj živi oko 900 muslimana, a od ovih 200 u samoj prestolnici koji imaju i svoju lijevu džamiju. U džamiji se nalazi i džamija gdje se i džamija su ujedno vjerskoj obuci a u pozadini džamije nalazi se jedna pregrada u kojoj žive članjani.

PROTIV ISeljivanja MUSLIMANA IZ BUGARSKE.

U listu »Mešedeti« koji izlazi u Sofiji nastupio je advokat iz Kromograda Saradnov Teodor članak po naslovu »Zar može biti ovakve gluposti u XX. vijeku«. U članku ovaj bugarski patriota najostrije ustaje protiv iseljavanja bugarskih muslimana u Tursku i to nariva nevjerovatnom gluposti i bez osjećaja koji su ovj seljenici izloženi i opet na vjerske muslimanske vlasti kao i na civilne vlasti da stane na put ovog nevolji kojoj se muslimani Bugarske izlazu.

Za naše žene

Hazreti Aisa.

Život Hazreti Aise je najsjajiji primjer velične do koje se je muslimanska žena mogla uspeti. Supruga Božijeg Poslanika, Omerov naručnik, živi drag, u poslije njegove preseljenja u vječnost, predstavnik savršenog islamskog čudorednog i društvenog života. Ona je kćerka nerazdruživog druga Alejhiselamova Hazreti Ebu Bekira. Ova velika žena u sebi je sahranila sve vrline duševne vrednote, da tako reknemo i primjer svim budućim muslimanskim pokoljenjima. Život i rad ove velike žene proučavali

su mnogobrojni čitanci. Da bi našoj Muslimanki pružili primjer pravog i istinskog muslimanskog života kako treba, da žena živi i da se vjeda, odlučili smo za naše čitatelje u listu donosi životopis ove velike žene, kako ga je u svom djelu o hazreti Aisi iznio poznati muslimanski istoričar Sulejman Nedvija. Ovo djelo je pisano na arudskom jeziku, a na turski ga je preveo poznati turski vjerski pisac i historičar Omer Rida.

I. DIO.

PRVI DANI IZ ŽIVOTA HAZRETI AISE.

»Njeno ime, rod i porodica.

Hazreti Aisa je poznata po nadimku »Sidike« t. j. ljubitelja istine. Nosi časti naziva »Majke pravovjerne«, a nosi također i nadimak Ummu Abdullahi. Ovaj nadimak je dobila po Abdulahu sinu svoje sestre Esme, koji je bio sin velikog ashaba Zubejra. Kod Aise je ovaj naziv nastao izvanredno značajno. Pošto hazreti Aisa nije rodila nijedno dijete, obratila se Božjem Poslaniku da joj On odredi kakav će i po kome će nadimak uzeti. Božji Poslanik joj je rekao da taj nadimak uzme po svom sestricu Abdulahu, te je tako ona pod ovim nadimkom, kćerka Abdulaha i po imenu Otac Hazreti Aisina je Ebu Bekir, koji je prozvan Sedik (istinski) blagi. Njezina je majka Umm Ruman. Hazreti Aisini su djedovi sa očine strane ovi: Ebu Kuhafe, Amir, Omer, Gab, Sad, Teim, Mure, Kab, Luel, Galib, Fihir i Malik. Njezini djedovi sa majčine strane: Amir, Abdi Sems, Attah, Urejne, Sebi, Dehman, Haris Ganem Malik i Kinane. Hazreti Aisa po ocu pripada plemenu Kureis, a po majci plemenu Kinane. Hazreti Aisa po svom ocu dolazi u srodstvo sa Božijim Poslanikom u osmom pokoljenju, a sa majčine strane u 12-tom pokoljenju.

Otac hazreti Aise je umro 13 g. po H. a njezina majka prema tvrđenju većeg broja historičara 6-te godine. Ali ova tvrdnja neće biti tačna. Utvrđeno je raznim hadisima da je Umm Ruman živjela sve do vladavine Aisina. Šeste godine po H. za vrijeme poznata događaja koji je u istoriji Islama poznat pod imenom »Ike ili« »potpora Umm Ruman je bila živa. Isto tako se autentično tvrdi da je bila na životu 19. godine po H. Ovo su navodi koji se također i u zbirci hadisa Božijeg Poslanika i njegovih podanika može se ipak utvrditi da je majka hazreti Aise živjela sve do vladav hazreti Osmana.

(Nastavak će se.)

Lirika Salta Orahovca

Vihori Uzdaša 1928.

Nemirze Svetijetke 1930.

Motivi iz Bome 1931. i 1933.

Upsoni 1933.

Ja neću da govorim o Salitu Orahovcu, nego o njegovim pjesmama. Hocu da objasnim njegovu liriku. Narocito da naglasim. Salit Orahovca je mlad, a već je izdao pet zbirki više manje dobrih pjesama. Ponekad se čovjek zažudi, kako jedna sasvim mala, nedozrela mladost može da bude obiljem i karku sa svaki jednom mladom muškom objelom i izraziti toliko mu je bilo godno, kad je izdao prvu zbirku »Vihori uzdaša« — to mu je teško. Ali ovaj mladi pjesnik — sada mu je 26 godina — ima tog naročito dara. On miali rešio mnogo stariji pjesnici; njegov smisao je cjelini, zasnoao za ocjenjivanje ideja i za izražavanje misli i snaga razvijen, kod poetički skelet obiluje smislom za ritam, melodičnost snagu i davanje tona stihu:

»Sirotu moja, djevojko neznana,
O zašto si me na uraku rane
Molećim glasom: »Gospodine daj mi.

Podari... već sam od gladi uvela.«
»Zašto kad i ja prosjak sam ko i ti,
Samo si moje osjećanje rane,
Ujela dušu, da ko juga sikti,
Raznila srce, vene rasturane, —
(Iz zbirke »Upsoni«.)

(Prosjakinjil.)

Zaboljeva vs iskrenost koja prevaja u svakoj njegovoj pjesmi. Iskrenost koja bi trebala da bude u manjoj mjeri. Bolno i iskreno pjesnik se obraća djevojci koju je tek upoznao:

»Gluma, sve je gluma, devo, da li to znate,
Da sve što vam pričam sve su, sve su laži.
Gluma, sve je gluma, jer polepnost traži,
Da mi vaše telo za trenutak datee.

»Ali moral? Moral! Ko se o tom brine,
Ili se ne postoi, a ni duša čista.
Moral, zar u er kad se razvija,
Za novcem i htaenjem: biti Egoista.

(Iz zbirke »Nemirze Svetijetke«.)
(Gluma.)
Ili skeno vodu sa gorak izvora u hladnoj modri porokulanski krcak, takva i ljubav, koja se razvija, ona pjesmu u osjećanju i iskrenom nadahnuću g. Orahovca — kako kaže u predgovoru njegove zbirke »Moti-

vi iz Bosne« g. Jovan Palavestra. Za primjer neka nam služi pjesma »Rasgovore«:

— Ti ga, drugo, voliš preko mjere
Sromah je, okani se toga!
Kod sarađa prodaju bisera
Pa ču poći za sevdaha svoga,
Jer ko dušu volim ga ne znjere!

— Ali drugo, znaj, što kažem ja ti:
S njim te neće ogrižati sreća!
— Nije sreća merjan i dukati
Jer i zimi postoj proljeća.
A za sreću neza ko ne pati.

(Iz zbirke »Motivi iz Bosne«.)

O Salitu Orahovcu se u posljednje vrijeme mnogo govorilo. Čitajući njegove pjesme daje nam se prilika, da pobliže poznamo ovog pjesnika, zajedno sa njegovom lirikom i njegov život, koji su u vrlo lijenoj vodi. Orahovca je glavnom pjesnik društvenog lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u mogućnost lirike. Grad, selo, fabrika, polja, šuma, gradani, seljaci i sve što je u vezi sa društvenim životom, to je lirski teren Salita Orahovca. Njegova lirika nije pesimistička i on ne pjeva o uzaludnosti, o besmislenosti života, nego nosi u sebi jednu čvrstu vjeru u moguć

